

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล

Parents' Roles in Promoting Executive Functions of Kindergarteners

ศศิลักษณ์ ขยันกิจ^{1*} และ อิศราภรณ์ เอี่ยมเอกกุลย์²

¹ผู้ประพันธ์บรรณกิจ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: sasilak.k@chula.ac.th

²ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: 6480087027@student.chula.ac.th

Sasilak Khayankij^{1*} and Issaraphorn Eamekkdul²

¹Corresponding Author, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University,
Email: sasilak.k@chula.ac.th

²Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University,
Email: 6480087027@student.chula.ac.th

Received: January 04, 2024 / Revised: April 01, 2024/ Accepted: March 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ 1) การสร้างสัมพันธภาพที่ดี และ 2) การสนับสนุนการเรียนรู้ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามผู้ปกครอง ตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กอนุบาล โรงเรียนสาธิตในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบกำหนดโควตา วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M= 3.60, SD= 0.26$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) การสร้างสัมพันธภาพที่ดี อยู่ในระดับมาก ($M= 3.60, SD= 0.26$) โดยองค์ประกอบรอง ได้แก่ การตอบสนองทางบวกต่อเด็ก ($M= 3.75, SD= 0.33$) และการเป็นแบบอย่างที่ดี ($M= 3.45, SD= 0.36$) และ 2) การสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($M= 3.59, SD= 0.35$) โดยองค์ประกอบรอง ได้แก่ การจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผน ($M= 3.73, SD= 0.40$) และ การเสริมต่อการเรียนรู้ ($M= 3.46, SD= 0.41$)

คำสำคัญ: การส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเอง, บทบาทผู้ปกครอง, เด็กอนุบาล

Abstract

The purpose of this study was to study parents' roles in promoting executive functions in kindergarteners, focusing on two dimensions: 1) building positive relationships, and 2) supporting learning. The study utilized a questionnaire collected from the sample, which consisted of 160 parents of kindergarteners at a demonstration school under the Ministry of Higher Education, Science, Research, and Innovation selected through quota

sampling. The data obtained were analyzed using frequency distribution, percentage, arithmetic mean, and standard deviation. The results show that the parents' roles in promoting executive functions of kindergarteners is at a high level ($M= 3.60$, $SD= 0.26$). When examining each aspect, it was found that the average score of building positive relationships was at the highest level ($M= 3.60$, $SD= 0.26$), including positive reactions of the child ($M= 3.75$, $SD= 0.33$) and being a good role model ($M= 3.45$, $SD= 0.36$), followed by supporting learning which was at a high level ($M= 3.59$, $SD= 0.35$) and consists of organizing integrated activities for practicing planning ($M= 3.73$, $SD= 0.40$) and scaffolding ($M= 3.46$, $SD= 0.41$).

Keywords: promoting executive functions, parents' roles, kindergarteners

บทนำ

ความสามารถคิดบริหารจัดการตน (Executive Functions) คือ ชุดความสามารถทางสมองในการรับ จดจำ และใช้งานข้อมูล ควบคุมความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม ปรับเปลี่ยนความคิดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สะท้อนอารมณ์และความคิดของตนเอง สนใจจดจ่อ วางแผน ลงมือทำอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถฝึกฝนได้ (Thanasetkorn, 2018) และเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย โดยความสามารถคิดบริหารจัดการตนนี้ทำงานอยู่ภายใต้สมองส่วนหน้า (Prefrontal Cortex) ซึ่งมีบทบาทเสมือนศูนย์บัญชาการของสมองที่ควบคุมการทำงานของสมองหลายส่วนให้ทำงานเชื่อมประสานกัน ทำให้ประสบการณ์ที่คนเราได้รับผ่านทางประสาทสัมผัสต่าง ๆ เข้าสู่สมองเกิดการนำไปวิเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปเพื่อให้เกิดการตัดสินใจ การตอบรับกับสถานการณ์นั้น ๆ (Kolk & Rakic, 2022) และช่วงปฐมวัยถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับการพัฒนาความสามารถคิดบริหารจัดการตน เพราะเป็นช่วงวัยที่สมองมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างรวดเร็วมาก แม้จะมีการเติบโตต่อจนถึงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น แต่อัตราการเติบโตก็ไม่เท่ากับช่วงปฐมวัยและเมื่ออายุมากขึ้นอัตราการเติบโตก็จะลดลง (Center on the Developing Child at Harvard University, 2011)

ความสามารถคิดบริหารจัดการตน ประกอบด้วย 3 กลุ่มความสามารถ (Center on the Developing Child at Harvard University, 2011; Hammetee, 2016; Meuwissen & Carlson, 2015) ได้แก่ กลุ่มความสามารถพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การใช้งานความจำ คือ การรับ จดจำ และจัดการกับข้อมูล เพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมตามสถานการณ์ 2) การยั้งคิดไตร่ตรอง คือ การควบคุมและยับยั้งอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมาย และ 3) การยืดหยุ่นความคิด คือ การเปลี่ยนการคิด และลำดับความสำคัญให้เหมาะสมตามสถานการณ์ กลุ่มความสามารถกำกับตนเอง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การสนใจจดจ่อ คือ การมุ่งความสนใจไปกับสิ่งที่ทำอย่าง

ต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง โดยไม่วกแวกต่อสิ่งที่เข้ามาบรรจบกัน 2) การควบคุมอารมณ์ คือ การจัด การอารมณ์ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม 3) การตรวจสอบตนเอง คือ การสะท้อนอารมณ์ ความคิดของตนเอง และการประเมินจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเอง และงาน และกลุ่มความสามารถปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การริเริ่มลงมือทำ คือ การลงมือ ทำอย่างสร้างสรรค์และตั้งใจ 2) การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ คือ การตั้งเป้าหมาย กระบวนการ และการประเมินผล และ 3) ความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย คือ การลงมือทำด้วยความตั้งใจ มุ่งมั่น อุตสาหะ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

เด็กที่มีความสามารถคิดบริหารจัดการที่ดีจะสามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำงาน หรือกิจกรรมใหม่ได้ รู้จักยับยั้งควบคุมตนเองไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม สามารถปรับเปลี่ยนความคิด ได้เมื่อเงื่อนไขหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป มีความคิดสร้างสรรค์ ความจำดี สมาธิดี จดจ่อ สามารถทำงาน ต่อเนื่องได้จนเสร็จ รู้จักแสดงออกในสังคมอย่างเหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การรู้จักเคารพผู้อื่น อยู่กับคน อื่นได้ รู้จักประเมินตนเอง นำจุดบกพร่องมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นได้ รู้จักการวิเคราะห์ วางแผน งานอย่างเป็นระบบ ลงมือทำงานได้ และจัดการกับกระบวนการทำงานจนเสร็จทันตามกำหนด มีความ มุ่งมั่นพร้อมความรับผิดชอบที่จะไปสู่ ความสำเร็จ (Harnmetee, 2016) ดังนั้น การส่งเสริม ความสามารถคิดบริหารจัดการตนให้กับเด็กตั้งแต่ช่วงปฐมวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อ สร้างรากฐานการคิด และบริหารจัดการตนเอง ให้กับเด็ก อันจะนำไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านการดำเนิน ชีวิต การเรียน และสังคม ซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมความสามารถคิดบริหาร จัดการตนของเด็ก นอกจากโรงเรียนแล้ว เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในบ้านเป็นส่วนใหญ่ และหลีกเลี่ยง ไม่ได้ที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เลี้ยงดู เด็กจึงมีโอกาสดีกฝนและพัฒนาความสามารถคิดบริหารจัดการตน มากที่สุดที่บ้าน (Zelazo, 2015) โดยการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาล สามารถปฏิบัติได้หลายแนวทาง เริ่มจากการพัฒนาตนเองในฐานะพ่อแม่ คือ การเป็นต้นแบบพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ โดยการพัฒนาตนเองให้มีองค์ประกอบของความสามารถคิดบริหารจัดการตนไปพร้อมกับ เด็ก และมีความไวในการตอบสนองและการสร้างความผูกพันที่ดีต่อเด็ก นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมี บทบาทในด้านการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกฝนตั้งแต่การตั้งเป้าหมายความสำเร็จ ปฏิบัติ และ การตรวจสอบกระบวนการ ผ่านประสบการณ์ตรง โดยการกระตุ้นการคิด การเสริมต่อการเรียนรู้ และ การฝึกวินัยเชิงบวกให้กับเด็ก (Ebadirad et al., 2016; Harnmetee, 2018) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความ ต้องการศึกษาทบทวนผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาล เพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้กับเด็ก ตลอดจนการจัดบริการวิชาการแก่ผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความสามารถคิดบริหาร จัดการตนของเด็กอนุบาล อันจะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

คำถามการวิจัย

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาลเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาล ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพที่ดี และการสนับสนุนการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

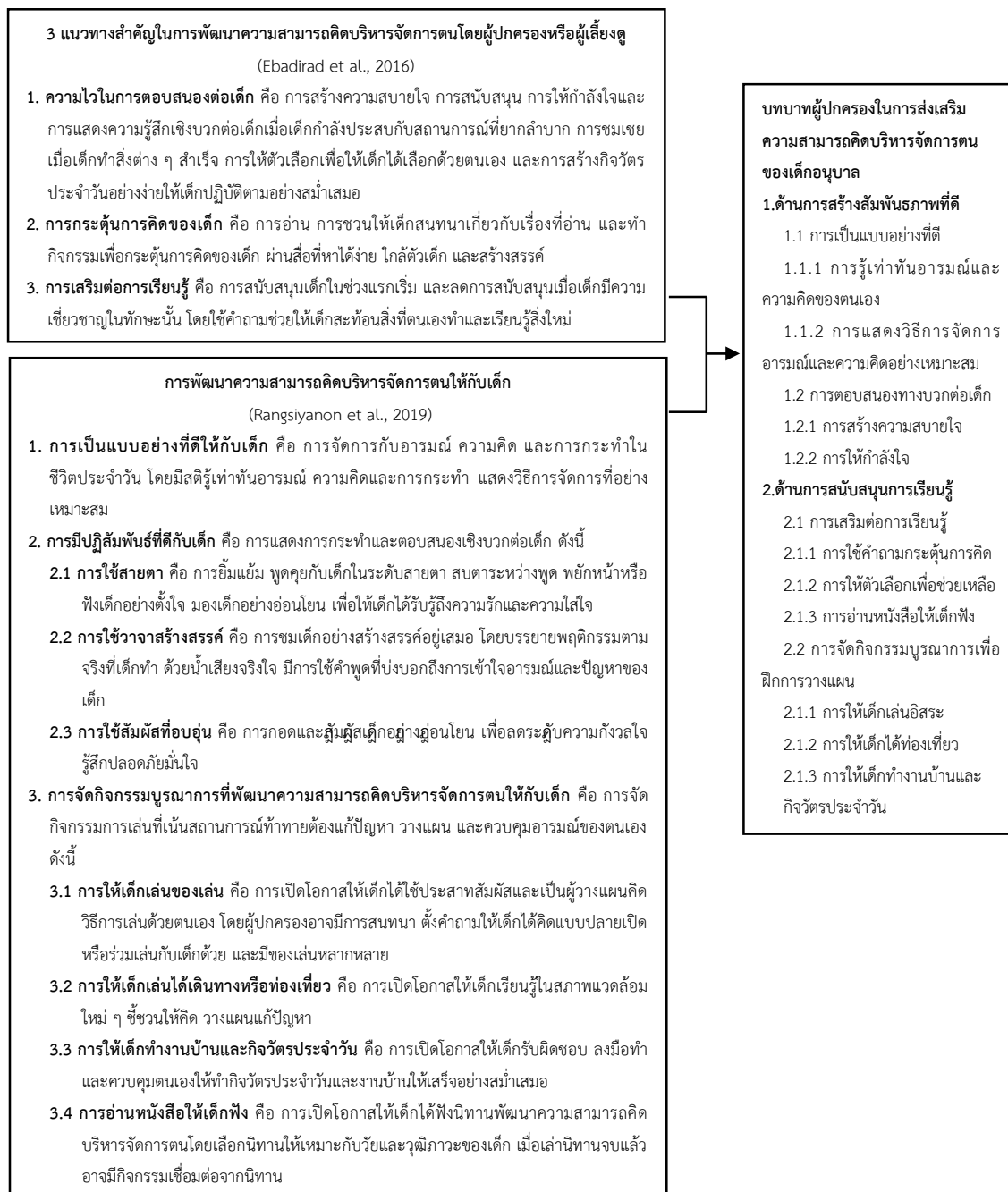
ประชากร

ผู้ปกครองของเด็กอายุ 5-6 ปี โรงเรียนสาธิตในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร

ประเด็นที่ศึกษา

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาล ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพที่ดี และการสนับสนุนการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กอายุ 5-6 ปี โรงเรียนสาธิตในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ ได้แก่ 1) เป็นโรงเรียนที่มีการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตน และ 2) เป็นโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการวิจัยตามแผนการวิจัย

ตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กอายุ 5-6 ปี โรงเรียนสาธิตในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 160 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างจากการใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 148 คน ใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% (Kaemkate, 2008) และเลือกตัวอย่างแบบกำหนดโควตา ห้องเรียนละ 20 คน โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากชื่อของเด็กตามลำดับที่ 1-30 ของแต่ละห้องเรียน ห้องละ 20 คน เพื่ออ้างอิงถึงผู้ปกครองตามที่กำหนดโควตาไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามผู้ปกครอง เรื่อง บทบาทในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพที่ดี จำนวน 12 ข้อ และการสนับสนุนการเรียนรู้ จำนวน 18 ข้อ รวม 30 ข้อ และตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะ จำนวน 1 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยดำเนินการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษา กำหนดตารางโครงสร้างข้อคำถามและข้อคำถามตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไข และทดลองใช้เครื่องมือโดยนำไปใช้กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จากแบบสอบถามทั้งหมด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) ได้เท่ากับ 0.84 แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพสูง (George & Mallery, 2003) สามารถนำไปใช้จริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยกับผู้อำนวยการโรงเรียน ส่งแบบสอบถามจำนวน 160 ชุด ให้กับครูผู้ประสานงานดำเนินการแจกให้กับตัวอย่าง เก็บรวบรวมและส่งกลับมายังผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 144 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบแล้วคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 144 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ได้กลับมาทั้งหมด เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละข้อมูลพื้นฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางและการบรรยาย
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของบทบาทในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล นำเสนอในรูปแบบตารางและการบรรยาย โดยผู้วิจัยแปลผลการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ (Kannasuth, 1999) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. จัดกลุ่มและหาความถี่ความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะ นำเสนอในรูปแบบตารางแสดงความถี่และการบรรยาย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.36 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.92 เป็นมารดาของเด็ก คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.14 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 36.11 และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.92

2. บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.60$, $SD = 0.26$) เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี อยู่ในระดับมาก ($M = 3.60$, $SD = 0.26$) โดยมีการตอบสนองทางบวกต่อเด็กอยู่ในระดับมาก ($M = 3.75$, $SD = 0.33$) และการเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.45$, $SD = 0.36$) สำหรับการสนับสนุนการเรียนรู้ในระดับมาก ($M = 3.59$, $SD = 0.35$) เช่นกัน โดยมีการจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผนอยู่ในระดับมาก ($M = 3.73$, $SD = 0.40$) และการเสริมต่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.46$, $SD = 0.41$) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลโดยภาพรวม

ประเด็น	M	SD	แปลผล
1. การสร้างสัมพันธภาพที่ดี	3.60	0.26	มาก
1.1 การเป็นแบบอย่างที่ดี	3.45	0.36	ปานกลาง
1.2 การตอบสนองทางบวกต่อเด็ก	3.75	0.33	มาก
2. การสนับสนุนการเรียนรู้	3.59	0.35	มาก
2.1 การเสริมต่อการเรียนรู้	3.46	0.41	ปานกลาง
2.2 การจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผน	3.73	0.40	มาก
รวม	3.60	0.26	มาก

เมื่อพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมในแต่ละด้าน พบว่า

1) การสร้างสัมพันธภาพที่ดี ประกอบด้วยประเด็นรอง 2 ประเด็น ได้แก่ การเป็นแบบอย่างที่ดี และการตอบสนองทางบวกต่อเด็ก โดยประเด็นรองที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การตอบสนองทางบวกต่อเด็กอยู่ในระดับมาก ($M = 3.75$, $SD = 0.33$) ในขณะที่การเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.45$, $SD = 0.36$) ส่วนประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้กำลังใจ ($M = 3.78$, $SD = 0.41$) รองลงมาคือการสร้างความสบายใจ ($M = 3.71$, $SD = 0.46$) การรู้เท่าทันอารมณ์และความคิดของตนเอง ($M = 3.46$, $SD = 0.44$) และประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการแสดงวิธีการจัดการอารมณ์และความคิดอย่างเหมาะสม ($M = 3.44$, $SD = 0.49$) ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

ประเด็น	ข้อคำถาม	M	SD	แปลผล
1.1 การเป็นแบบอย่างที่ดี		3.45	0.36	ปานกลาง
1.1.1 การรู้เท่าทันอารมณ์และความคิดของตนเอง	1) ท่านระบุอารมณ์ของท่านให้เด็กได้ยิน เพื่อให้เด็กเข้าใจอารมณ์ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ตอนนี้แม่รู้สึกไม่พอใจที่ถูกไม่เก็บของเล่นเข้าที่	3.46	0.44	ปานกลาง
	2) ท่านอยู่กับเด็กอย่างมีสติรู้ตัว ใส่ใจในสิ่งที่เด็กกำลังทำ ไม่ใจลอย หรือทำกิจกรรมอื่นที่มีได้ทำร่วมกับเด็ก เช่น ดูโทรศัพท์มือถือ			
	3) เมื่อรู้สึกไม่พอใจหรือหงุดหงิดรำคาญใจ ท่านแสดงออกทันทีโดยมิได้ใส่ใจว่ามีเด็กอยู่ใกล้ ๆ หรือไม่			

ตารางที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี (ต่อ)

ประเด็น	ข้อคำถาม	M	SD	แปลผล
1.1.2 การแสดง วิธีการจัดการ อารมณ์และ ความคิดอย่าง เหมาะสม	4) ท่านชะลอการตอบสนองต่ออารมณ์เชิงลบ เช่น เมื่อรู้สึกโกรธ ท่านหยุดนิ่ง หายใจเข้าออกลึกและช้า เพื่อรอให้อารมณ์สงบลง โดยไม่รีบโต้ตอบทันที	3.44	0.49	ปานกลาง
	5) ท่านเบี่ยงเบนอารมณ์เชิงลบที่เกิดขึ้น โดยเปลี่ยนกิจกรรม หรือหันเหความสนใจไปทำกิจกรรมอื่น			
	6) ท่านตอบสนองทันทีต่ออารมณ์ความรู้สึกเชิงลบที่เกิดขึ้น			
1.2 การตอบสนองทางบวกต่อเด็ก		3.75	0.33	มาก
1.2.1 การสร้าง ความสบายใจ	7) ท่านก้มตัวหรือนั่งลงเพื่อสนทนากับเด็กในระดับสายตา	3.71	0.46	มาก
	8) ท่านส่งผ่านความรักความใส่ใจไปถึงเด็ก โดยการยิ้มแย้ม มองอย่างอ่อนโยน กอด และสัมผัสเด็กอย่างนุ่มนวล			
	9) ท่านลงโทษหรือห้ามเด็กทันทีเมื่อเด็กทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยไม่พูดคุยถึงเหตุผลที่เด็กไม่ควรทำพฤติกรรมดังกล่าว			
1.2.2 การให้ กำลังใจ	10) ท่านแสดงสีหน้าไม่พอใจหรือผิดหวังเมื่อเด็กทำสิ่งต่าง ๆ ไม่สำเร็จ หรือไม่ทำตามข้อตกลงที่ให้ไว้	3.78	0.41	มาก
	11) ท่านพูดชมเด็กด้วยคำพูดเชิงบวกที่เป็นรูปธรรม โดยเป็นการให้รายละเอียดของสิ่งที่เด็กทำ เช่น หนูเก่งมากเลยที่ตั้งใจทำงานบ้านที่หนูได้รับมอบหมายจนเสร็จแล้วค่อยไปวิ่งเล่นกับเพื่อน			
	12) ท่านอยู่ใกล้ ๆ และให้เวลากับเด็กเมื่อเด็กพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง			
รวม		3.60	0.26	มาก

2) ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วยประเด็นรอง 2 ประเด็น ได้แก่ การเสริมต่อการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผน โดยประเด็นรองที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผนอยู่ในระดับมาก ($M= 3.73$, $SD= 0.40$) ในขณะที่การเสริม

ต่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ($M= 3.46, SD= 0.41$) ส่วนประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้เด็กทำงานบ้านและกิจวัตรประจำวัน ($M= 4.03, SD= 0.63$) รองลงมาคือ การให้เด็กได้ท่องเที่ยว ($M= 3.72, SD= 0.42$) การให้ตัวเลือกเพื่อช่วยเหลือ ($M = 3.68, SD= 0.48$) การใช้คำถามกระตุ้นการคิด ($M= 3.55, SD= 0.65$) การให้เด็กเล่นอิสระ ($M= 3.43, SD= 0.58$) และประเด็นย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ($M= 3.16, SD= 0.57$) ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กก่อนนุบาลด้านการสนับสนุนการเรียนรู้

ประเด็น	ข้อคำถาม	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล
2.1 การเสริมต่อการเรียนรู้		3.46	0.41	ปานกลาง
2.1.1 การใช้คำถามกระตุ้นการคิด	13) ท่านใช้คำถามปลายปิดในการสนทนากับเด็ก ซึ่งเด็กมีโอกาสดตอบเพียง ใช่-ไม่ใช่ ชอบ-ไม่ชอบ เข้าใจ-ไม่เข้าใจ	3.55	0.65	มาก
	14) ท่านชวนให้เด็กฝึกหาคาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กพูดสะท้อนสิ่งที่ตนเองทำ เช่น หนูรู้ไหมว่าทำไมจานอาหารของหนูถึงหล่นบนพื้น...หนูคิดว่าเราควรทำอย่างไรต่อไป			
	15) ท่านชวนให้เด็กฝึกคิดยืดหยุ่นโดยใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กลองทำและเรียนรู้สิ่งใหม่ เช่น ถ้าเราลองเปลี่ยนจากมือของเราเป็นสิ่งที่อื่น เราจะใช้อะไรได้บ้างที่จะอุดรูที่ขวดน้ำไม่ให้รั่วออกมาจากขวด			
2.1.2 การให้ตัวเลือกเพื่อช่วยเหลือ	16) ท่านเสนอทางเลือกให้เด็กแทนการตัดสินใจให้เด็กหรือบอกวิธีการแก้ปัญหาแก่เด็ก	3.68	0.48	มาก
	17) ท่านบอกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์แก่เด็กทันทีเมื่อเด็กเผชิญกับปัญหา			
	18) ท่านอธิบายให้เด็กรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปหากตัดสินใจทำหรือไม่ทำสิ่งนั้น ๆ			

ตารางที่ 3 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อคำถาม	M	SD	แปลผล
2.1.3 การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	19) ท่านเล่านิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองให้เด็กฟัง	3.16	0.57	ปานกลาง
	20) ท่านไม่ได้สนทนากับเด็กเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในนิทาน			
	21) ท่านให้เด็กเล่นหรือทำกิจกรรมศิลปะที่สอดคล้องกับนิทานที่ได้ฟังเพื่อต่อยอดความสามารถคิดบริหารจัดการตนเอง			
2.2 การจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผน		3.73	0.40	มาก
2.1.1 การให้เด็กเล่นอิสระ	22) ท่านใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กวางแผนวิธีการเล่นด้วยตนเอง เช่น ของเล่นชิ้นนี้เอามาทำอะไรได้บ้าง	3.43	0.58	ปานกลาง
	23) ท่านจัดเตรียมของเล่นปลายเปิดที่หลากหลายให้เด็กได้ออกแบบการเล่นอย่างอิสระ			
	24) ท่านกำกับการเล่นของเด็กให้เป็นไปตามเป้าหมายของท่าน			
2.1.2 การให้เด็กได้ท่องเที่ยว	25) ท่านพาเด็กไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ	3.72	0.42	มาก
	26) ท่านวางแผนการท่องเที่ยวโดยมิได้สอบถามความสนใจของเด็ก			
	27) ท่านชวนเด็กสังเกตและสนทนากับสิ่งต่างๆรอบตัว			
2.1.3 การให้เด็กทำงานบ้านและกิจวัตรประจำวัน	28) ท่านวางแผนกิจวัตรประจำวันร่วมกันกับเด็ก	4.03	0.63	มาก
	29) ท่านกำกับ ติดตาม การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของเด็ก			
	30) ท่านมอบหมายงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้แก่เด็ก เช่น จัดและเช็ดโต๊ะรับประทานอาหาร รดน้ำต้นไม้ นำถุงขยะไปทิ้ง			
รวม		3.59	0.35	มาก

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะ

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีผู้ปกครองที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะจำนวนทั้งสิ้น 8 คน ดังนี้

1) ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล (2 คน) โดยกระบวนการส่งเสริมในด้านนี้ใช้เวลานาน และอาศัยความสม่ำเสมอ (1 คน) ซึ่งมีหลากหลายวิธีในการส่งเสริมเด็ก (2 คน)

2) ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก คือ การพูดคุยกับเด็กด้วยเหตุผลในทุกสถานการณ์ (2 คน)

3) ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับการสนับสนุนการเรียนรู้ คือ การใช้คำถามปลายเปิดกับเด็กอาจต้องคำนึงถึงอารมณ์และความพร้อมของเด็กขณะนั้นด้วย (1 คน) นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีความคิดเห็นว่า พื้นที่ให้เด็กได้เล่นอิสระให้กรุงเทพมหานครยังมีน้อย (1 คน) และควรให้เด็กเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง โดยแก้ไขความผิดพลาดด้วยตนเอง (1 คน)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. **การสร้างสัมพันธภาพที่ดี** ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีในการรู้เท่าทันอารมณ์และความคิดของตนเอง และแสดงวิธีการจัดการอารมณ์และความคิดอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ผู้ปกครองแสดงออกทันทีเมื่อรู้สึกไม่พอใจหรือหงุดหงิดใจ โดยมีใส่ใจว่ามีเด็กอยู่ใกล้ ๆ หรือไม่ รวมทั้งตอบสนองต่ออารมณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นในทันทีอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากความเครียดที่เกิดขึ้นจากบริบทแวดล้อม โดยเฉพาะช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของทุกคนในสังคม ส่งผลให้เศรษฐกิจอยู่ในสถานะติดขัดและถดถอย (International Health Policy Program Thailand, 2021) และยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต (Thoits, 2010) โดยเฉพาะผู้ปกครองผู้มีภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรหลาน ซึ่งพฤติกรรมที่ผู้ปกครองแสดงออกต่อหน้าเด็กไม่ว่าจะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบล้วนส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับที่ Umberson et al. (2010) กล่าวว่า ความเป็นพ่อแม่และการเลี้ยงดูบุตรเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ชีวิตและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางจิตใจและร่างกายตลอดช่วงชีวิต และสอดคล้องกับที่ Moitra & Mukherjee (2012) กล่าวว่า ครอบครัวถือเป็นบริบทพื้นฐานที่กำหนดพฤติกรรมของเด็กจากการเสริมแรงทางลบหรือเชิงบวก ในขณะที่การตอบสนองทางบวกต่อเด็กในการสร้างความสบายใจและการให้กำลังใจเด็กอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจำนวนมากที่นำเสนอเกี่ยวกับแนวทางและผลลัพธ์ที่ดีของการสร้างความสบายใจและให้กำลังใจเด็ก ไม่ว่าจะเป็น การชมเชย การกอด การปรบมือ หรือการให้รางวัล ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงและศึกษาได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่านทางสื่อดิจิทัล รวมทั้ง

การจัดการอบรมเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวโดยสถานศึกษาและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งผลต่อแนวคิดและแนวทางในการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครอง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า ผู้ปกครองพูดชมเด็กด้วยคำพูดเชิงบวกที่เป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด การชมเชยควรเป็นการอธิบายและเจาะจงมากที่สุดเพื่อให้เด็กรู้ว่าควรประพฤติตนแบบใด สอดคล้องกับที่ Martinelli (2023) กล่าวว่า การชื่นชมพฤติกรรมของเด็กจะทำให้เด็กรู้สึกดี และเมื่อเด็กรู้แน่ชัดว่าตนเองได้รับคำชมในเรื่องใด เด็กก็มีแนวโน้มที่จะทำแบบนั้นอีกในอนาคต

2. การสนับสนุนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเสริมต่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การใช้คำถามกระตุ้นการคิดและการให้ตัวเลือกเพื่อช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองยังใช้คำถามปลายเปิดในการสนทนากับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง โดยการใช้คำถามปลายเปิด เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น สอดคล้องกับที่ Massey et al. (2008) กล่าวว่า คำถามปลายเปิดคือการป้อนข้อมูลด้วยภาษานามธรรม ซึ่งขยายความรู้ที่เป็นรูปธรรมไปสู่การประมวลผลความรู้ความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น และหากเปรียบเทียบผู้ปกครองที่เสนอทางเลือกให้เด็กแทนการตัดสินใจให้เด็กหรือบอกวิธีการแก้ปัญหาแก่เด็กกับผู้ปกครองที่บอกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์แก่เด็กทันทีเมื่อเด็กเผชิญกับปัญหาพบว่า มีระดับที่ไม่ต่างกันมากนัก การเปิดโอกาสให้เด็กลองแก้ไขปัญหาด้วยตนเองจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถคิดบริหารจัดการตน ผู้ปกครองควรชี้ชวนให้เด็กคิดด้วยตนเอง โดยอาจใช้คำถามหรือเสนอทางเลือกให้เด็กลองคิดและทำตามเพื่อให้เด็กเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหานั้นอย่างแท้จริงและสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองในอนาคต สอดคล้องกับที่ Garey (2023) กล่าวว่า แม้การเกิดปัญหาจะไม่ใช่วิธีที่น่ายินดี แต่ก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง การช่วยเหลือเด็กให้เข้าใจถึงต้นตอของปัญหาจะช่วยให้เด็กแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดได้ง่ายขึ้น และยังเป็น การมอบเครื่องมือในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาเมื่อปัญหาที่คล้ายกันเกิดขึ้นอีกครั้ง นอกจากนี้แม้ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเล่นนิทานให้เด็กฟัง แต่ให้เด็กเล่นหรือทำกิจกรรมศิลปะที่สอดคล้องกับนิทานที่ได้ฟังอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองไม่มีเวลาในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมด้วยผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน จึงเป็นการสนทนากับเด็กเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในนิทานมากกว่า ทั้งนี้การเล่นนิทานมีบทบาทสำคัญกับความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็ก โดยเฉพาะกับด้านการใช้งานความจำ การยั้งคิดไตร่ตรอง และการยืดหยุ่นความคิด (Butterfuss & Kendeou, 2018) ในขณะที่ผู้ปกครองมีการจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อฝึกการวางแผนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า ผู้ปกครองมีการส่งเสริมให้เด็กเล่นอิสระอยู่ในระดับปานกลาง แม้จะมีการจัดเตรียมของเล่นปลายเปิดที่หลากหลายให้เด็กได้ออกแบบการเล่นด้วยตนเอง แต่ยังมีผู้ปกครองที่ไม่ได้ใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กวางแผนวิธีการเล่นด้วยตนเองและกำกับการเล่นของเด็กให้เป็นไปตามเป้าหมายของตนเอง อาจเป็นเพราะผู้ปกครองยังขาดความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการเล่นอิสระ หรือกังวลในเรื่องความปลอดภัยของเด็ก โดยการเล่นอิสระเป็นการเล่นที่ไม่มีโครงสร้างและเด็กเป็นผู้กำหนดการเล่นด้วยตนเอง สอดคล้องกับที่

Hutchinson (2020) กล่าวว่า การเล่นอย่างอิสระคือสิ่งที่เด็กเป็นผู้ชักนำ ผู้ใหญ่อาจยังคงมีส่วนร่วมในการเล่น แต่ไม่ได้กำกับหรือสร้างกฎเกณฑ์ให้กับเด็ก ซึ่งการเล่นอิสระจะช่วยให้เด็กมีอิสระในการสำรวจสร้างสรรค์ และค้นพบโดยไม่ต้องมีกฎหรือแนวทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา กายภาพ ทักษะสังคมและอารมณ์ (Help Me Grow, 2023) นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีการให้เด็กทำงานบ้านและกิจวัตรประจำวันอยู่ในระดับมาก โดยการให้เด็กทำงานบ้านมีความสำคัญกับความสามารถคิดบริหารจัดการตน เพราะเป็นการฝึกให้เด็กสนใจจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายหรือกิจกรรมตรงหน้าโดยไม่วกแวกไปทำสิ่งอื่นและฝึกให้เด็กมีความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย สอดคล้องกับที่ Clark et al. (2021) กล่าวว่า ความสามารถคิดบริหารจัดการตนพัฒนาได้จากกิจกรรมและกิจวัตรประจำวันของแต่ละบุคคล โดยเป็นการฝึกวางแผน ปรับตัว และติดตามประเมินผลงานของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรมีการให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อเด็ก โดยการเป็นแบบอย่างที่ดีในการรู้เท่าทันอารมณ์และความคิดของตนเอง และการแสดงวิธีการจัดการอารมณ์และความคิดอย่างเหมาะสม
2. โรงเรียนควรมีการให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยการใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นการคิด และการเปิดโอกาสให้เด็กคิดหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองแทนการบอกวิธีการแก้ปัญหาแก่เด็กในทันที รวมทั้งการเล่านิทานให้เด็กฟัง และให้เด็กเล่นหรือทำกิจกรรมศิลปะที่สอดคล้องกับนิทานที่เด็กได้ฟังเพื่อต่อยอดความสามารถคิดบริหารจัดการตน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาลโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยนี้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับแนวปฏิบัติผู้ปกครองในการส่งเสริมความสามารถคิดบริหารจัดการตนของเด็กอนุบาลในแต่ละด้าน โดยมีการสัมภาษณ์ถึงแนวปฏิบัติของตัวอย่าง

References

- Butterfuss, R., & Kendeou, P. (2018). The role of executive functions in reading comprehension. *Educational Psychology Review*, 30(3), 801-826.
<https://doi.org/10.1007/s10648-017-9422-6>.

- Clark, G., Niblock, J., Vos, T., Lieberman, D., & Hunter, E. (2021). Systematic review of occupational therapy interventions to enhance cognitive development in children 0–5 years: Part 1 identified diagnoses. *Journal of Occupational Therapy, Schools, & Early Intervention*, 14(4), 466-485. <https://doi.org/10.1080/19411243.2021.195948>.
- Ebadirad, S., Hatfield, B., Green, B., Rennekamp, D., & the Oregon School Readiness Research Consortium. (2016). Parenting brief: What parents can do to build skills for school readiness and success. *Oregon School Readiness Research Consortium*. https://health.oregonstate.edu/sites/health.oregonstate.edu/files/hallie-ford/osrrc/pdf/parentingbrief_2016_11_hatfieldbadiradgreen.pdf.
- Garey, R. (2023, October 12). Teaching kids how to deal with conflict. *Child Mind Institute*. <https://childmind.org/article/teaching-kids-how-to-deal-with-conflict/>.
- George, D., & Mallery, P. (2003). *Using SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference* (4th ed.). Pearson Education.
- Harnmetee, S. (2016). *Executive Functions = EF*. Rakluke Learning Group. [in Thai].
- Harnmetee, S. (2018). Executive Functions from fetus - 3 years old. In Harnmetee, S., Pitaksinsuk, T., & Aramrit, P. (Eds.), *Parent Handbook for developing EF from fetus - 3 years old child* (pp. 61-85). Thai Health Promotion Foundation and RLG. [in Thai].
- Help Me Grow. (2023). *Why unstructured play is important to child development*. <https://helpmegrowmn.org/HMG/HelpfulRes/Articles/WhyUnstructure/index.html>
- Hutchinson, C. (2020, September 21). Free play and well-being. *Australian Childhood Foundation*. <https://professionals.childhood.org.au/prosody/2020/09/free-play-and-wellbeing/>.
- International Health Policy Program Thailand. (2021). *The report of reviewing economic and social impact from COVID-19 disease in the world and Thailand*. Division of Non-Communicable Diseases. <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1177420210915075055.pdf> [in Thai].
- Kaemkate, W. (2008). *Research methodology in behavioral sciences* (2nd ed.). Chulalongkorn University.
- Kannasuth, P. (1999). *Statistics for research methods in behavioral sciences* (3rd ed.). Darnsutha Press. [in Thai].

- Kolk, S., & Rakic, P. (2022). Development of prefrontal cortex. *Neuropsychopharmacology*, 47(1), 41-57. <https://doi.org/10.1038/s41386-021-01137-9>.
- Martinelli, K. (2023, October 12). The power of positive attention. *Child Mind Institute*. <https://childmind.org/article/the-power-of-positive-attention/>.
- Massey, S., Turnbull, K., Justice, L., & Bowles, R. (2008). Educators' use of cognitively challenging questions in economically disadvantaged preschool classroom contexts. *Early Education and Development*, 19(2), 340-360. <https://doi.org/10.1080/10409280801964119>.
- Meuwissen, A., & Carlson, S. (2015). Fathers matter: The role of father parenting in preschoolers' executive function development. *Journal of Experimental Child Psychology*, 140, 1-15. <https://doi.org/10.1016/j.jecp.2015.06.010>.
- Moitra, T., & Mukherjee, I. (2012). Does parenting behavior impact delinquency : A comparative study of delinquents and non-delinquents. *International Journal of Criminal Justice Sciences*, 5(2), 274-285.
- Rangsiyanon, K., Intamra, P., Pianpiamsin, S., Wannasuth, S., & Tinnarat, S. (2019). *Development of creation of executive function-EF model for preschool children through the participation process of the school under Suan Dusit University's network. Mediterranean Journal of Social Sciences*, 10(5), 13-23. <https://doi.org/10.2478/mjss-2019-0062>.
- Thanasetkorn, P. (2018). EF and early childhood development. In Harnmetee, S., Pitaksinsuk, T., & Aramrit, P. (Eds.), *Handbook of developing executive functions (EF) for early childhood teachers* (pp. 61-85). Matichon. [in Thai].
- Thoits, P. (2010). Stress and health: Major findings and policy implications. *Journal of health and social behavior*, 51(1), 41-53. <https://doi.org/10.1177/0022146510383499>.
- Umberson, D., Pudrovska, T., & Reczek, C. (2010). Parenthood, childlessness, and well-being: A life course perspective. *Journal of marriage and the family*, 72(3), 612-629. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2010.00721.x>.
- Zelazo, D. (2015). Executive function: Reflection, iterative reprocessing, complexity, and the developing brain. *Developmental Review*, 38(4), 612-624. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2015.07.001>.